

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Μαρτίου 2024, με την ακόλουθη σύνθεση: Ασημίνα Σαντοριναίου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Νικολέτα Ρένεση και Κωνσταντίνα Σταμούλη, Σύμβουλοι, Αικατερίνη Σπηλιοπούλου και Νικόλαος Σταματίου, Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Επιτροπεύουσα Πάρεδρος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χαρίκλεια Ζάχου, που αναπληρώνει νόμιμα τον κωλυόμενο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας.

Γραμματέας: Δημήτριος Βλάχος, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Για να δικάσει την από 9.3.2022 (Α.Β.Δ. .../10.3.2022 και ήδη, κατόπιν παραπομπής της στο Τμήμα από την Ολομέλεια, Α.Β.Δ. .../2023) έφεση:

Του του ..., κατοίκου (οδός ... Τ.Κ. ...), ο οποίος εμφανίστηκε αυτοπροσώπως ενώπιον του Δικαστηρίου και ζήτησε τη συζήτηση της υπόθεσής του,

κατά του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-Ε.Φ.Κ.Α.), στο οποίο εντάσσεται -ως ιδιαίτερη κατηγορία- το ειδικό συνταξιοδοτικό σύστημα των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων (άρθρα 1 και 19 του ν. 4670/2020, Α' 43) και στο οποίο έχουν περιέλθει οι εν γένει αρμοδιότητες που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου [άρθρα 51 παρ. 1, 53 παρ. 2 ν. 4387/2016 (Α' 85) και 395 ν. 4512/2018 (Α' 5)], το οποίο εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή του, ο οποίος παραστάθηκε δια της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Γεωργίας Ζουγανέλη και

κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από τη συνταξιοδοτική διοίκηση (Γενική Διεύθυνση Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e-Ε.Φ.Κ.Α.) της .../3.12.2021 αίτησης του εκκαλούντος.

Το Ελληνικό Δημόσιο, εκπροσωπείται νομίμως από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της ίδιας ως άνω Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε: Την Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία ζήτησε την απόρριψη της έφεσης.

Την Επιτροπεύουσα Πάρεδρο, η οποία πρότεινε τη μερική παραδοχή της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με τη συμμετοχή όλων των δικαστών που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, αρχικώς στις 14 Νοεμβρίου 2024 και ακολούθως στις 27 Μαΐου 2025, κατά την τελευταία δε ημερομηνία η Πάρεδρος Αικατερίνη Σπηλιοπούλου είχε ήδη προαχθεί στο βαθμό της Συμβούλου.

Αφού άκουσε την εισήγηση της Συμβούλου Αικατερίνης Σπηλιοπούλου

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Η ένδικη έφεση, η οποία -με την ΦΠΔ/.. /13.5.2022 πράξη της Τριμελούς Επιτροπής του άρθρου 163 παρ. 1 του ν. 4700/2020 (Α' 127)- είχε εισαχθεί ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου τούτου με τη διαδικασία της πρότυπης δίκης, νομίμως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Τμήματος μετά από την .../2023 απόφαση της Ολομέλειας και την .../2025 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, με τις οποίες επιλύθηκαν τα κρίσιμα νομικά ζητήματα που αναφέρονται στη διαφορά αυτή.

2. Με την υπό κρίση έφεση, όπως οι προβαλλόμενοι λόγοι αυτής αναπτύσσονται με τα νομίμως κατατεθέντα ενώπιον της Ολομέλειας από 14.6.2022 και από 22.6.2022 και ενώπιον του παρόντος Τμήματος από 29.3.2024 υπομνήματα, ο εκκαλών, τέως δικαστικός λειτουργός (. επί τιμή), στρέφεται κατά της τεκμαιρόμενης απόρριψης από τη συνταξιοδοτική διοίκηση (Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e- Ε.Φ.Κ.Α.) της .../3.12.2021 αίτησής του με περιεχόμενο «Εφαρμογή της 255/2021 αποφάσεως του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος». Ειδικότερα, ο εκκαλών ζητεί : α) να ακυρωθεί η προαναφερόμενη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής του, β) να διακοπουν από τη δημοσίευση της 255/2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου (5.10.2021) οι μειώσεις, οι οποίες διενεργούνται στο ανταποδοτικό μέρος της σύνταξής του με τις ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες διατάξεις των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016, γ) να επανακαθοριστεί το ανταποδοτικό μέρος της μηνιαίας σύνταξής του από τις 5.10.2021 και εντεύθεν βάσει των συντάξιμων αποδοχών του ... ευρώ) και το επ' αυτών ποσοστό αναπλήρωσης (82,9%), όπως τα συνταξιοδοτικά αυτά δεδομένα είχαν προσδιορισθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία βάσει των συνταξιοδοτικών διατάξεων, οι οποίες ίσχυαν πριν από τη θέσπιση του ν. 4387/2016 και οι οποίες επανέρχονται σε ισχύ μετά τη θέση εκποδών ως ανίσχυρων των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016 και δ) να επαναπροσδιοριστεί από την ίδια ημερομηνία το συνολικό μηνιαίο ποσό της σύνταξής του, χωρίς την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και του εκτελεστικού της διάταξης αυτής ν. 3038/2002 (Α' 180) θεσπίζεται, κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 94, 95 και 98 του Συντάγματος, εξαιρετική δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου όσον αφορά τις διαφορές τις σχετικές με κάθε είδους αποδοχές και συντάξεις των δικαστικών λειτουργών, εφόσον η επίλυση των οικείων νομικών ζητημάτων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου των προσώπων αυτών και εφόσον τα ζητήματα συνάπτονται με την τήρηση των ειδικών συνταγματικών εγγυήσεων του συνταξιοδοτικού status των δικαστικών

λειτουργιών. Οι αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου, με τις οποίες επιλύονται τα νομικά ζητήματα που emπίπτουν στην ως άνω πρωτογενή του δικαιοδοσία, δεσμεύουν τα δικαστήρια που επιλαμβάνονται διαφορών, στις οποίες ανακύπτει το ήδη επιλυθέν νομικό ζήτημα. (βλ. Ειδ.Δικ. άρθρου 88 Σ. 127/2016, 84/2014, ΕλΣυν Ολ. 4327/2014, 1659/2011, Τέταρτο Τμήμα 1014/2024).

4. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 163 του ν. 4700/2020 επαναλαμβάνονται οι ρυθμίσεις του άρθρου 108 Α του π.δ. 1225/1981 αναφορικά με τον θεσμό της πρότυπης δίκης ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ώστε η τελευταία -αποφαινόμενη επί ζητήματος γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων- να προβαίνει σε επίκαιρη επίλυσή του, συμβάλλοντας στην ενότητα, την εναρμόνιση της νομολογίας και την ασφάλεια του δικαίου (βλ. ενδεικτικώς ΕλΣυν Ολ. 1389/2021, σκ. 10). Ρητώς, άλλωστε, η παράγραφος 8 του άρθρου αυτού ορίζει ότι «Η απόφαση της Ολομέλειας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιον αυτής δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες» και ως εκ τούτου και το οικείο Τμήμα κατά την επίλυση της ενώπιόν του παραπεμπόμενης διαφοράς. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις συνάγεται ότι οι οικείες αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου παράγουν ευθέως νομικά δεσμευτικό αποτέλεσμα εν στενή εννοία στο πλαίσιο των δικών επί των οποίων εκδόθηκαν. Επιπροσθέτως, όμως η κρίση της Ολομέλειας -που επιτελεί και ρόλο εναρμόνισης της νομολογίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου- επί του γενικότερης σημασίας ζητήματος που επιλύθηκε από αυτήν, παράγει μία εν ευρεία εννοία νομική δέσμευση για τους κατώτερους δικαστικούς σχηματισμούς. (βλ. ΕλΣυν Τέταρτο Τμήμα σε Συμβούλιο 3/2025).

5. Υπό την ισχύ των διατάξεων του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007, Α' 210) αναφορικά με τον κανονισμό της σύνταξης των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών, η σύνταξη αποτελεί σταθερό ποσοστό επί των αποδοχών ενεργείας των υπηρετούντων, όπως αυτές ορίζονται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, ο μηνιαίος συντάξιμος μισθός αποτελεί το 80% του συνόλου των συντάξιμων απολαβών, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου και αποτελούνται από τον μηνιαίο μισθό ενεργείας του βαθμού ή του μισθολογικού κλιμακίου που έφερε αντιστοίχως ο λειτουργός ή ο υπάλληλος και μισθοδοτείτο κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, το επίδομα χρόνου υπηρεσίας και ειδικώς για τους δικαστικούς λειτουργούς και την πάγια αποζημίωση της παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 2521/1997 (Α' 174). Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 16 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, για όσους αποχωρούν από την 1η. 1.2008, ο συντάξιμος μισθός για την υπηρεσία που έχει διανυθεί έως 31.12.2007 υπολογίζεται με τον τρόπο που προαναφέρθηκε, αντιθέτως ο συντάξιμος μισθός για την υπηρεσία που έχει διανυθεί από την 1η. 1.2008 και μετά αποτελεί ποσοστό του ηλικίου της διαιρέσεως του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών κατά τα πέντε τελευταία έτη πριν από την αποχώρηση δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας που είχε πραγματοποιήσει εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Ειδικότερα, για όσους αποχωρούν το έτος 2008, το ως άνω ποσοστό ορίζεται σε 79%, μειούμενο κατά 1% για καθένα από τα επόμενα έτη αποχώρησης του υπαλλήλου και

καταλήγει σε 70%, για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά. Στο άρθρο 15 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα καταγράφεται ο βασικός κανόνας ότι η σύνταξη αποτελεί ποσοστό του -με τις προαναφερόμενες διαφοροποιήσεις- καθοριζόμενου συντάξιμου μισθού, συγκεκριμένα συνίσταται σε τόσα τριακοστά πέμπτα όσα είναι τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας του υπαλλήλου.

6. Στο πλαίσιο της μετά το 2010 οικονομικής κρίσης επιβλήθηκαν -μετά τον προβλεπόμενο κατά τα ανωτέρω κανονισμό της σύνταξης - στο στάδιο της εκτέλεσης των συντάξεων, κατά την καταβολή (χωρίς δηλαδή να επηρεάζονται τα συνταξιοδοτικά δεδομένα, βάσει των οποίων κανονίστηκε η σύνταξη) διάφορες ποσοστιαίες περικοπές με τις διατάξεις: α) του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010 (Α'67), β) των άρθρων 11 του ν. 3865/2010 (Α' 120), 44 παρ. 10 και 11 του ν. 3986/2011 (Α' 152) για την επιβολή Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (εφεξής ΕΑΣ), γ) του άρθρου 1 παρ. 10 α' του ν. 4024/2011 (Α' 226), δ) του άρθρου 1 παρ. 1 α του ν. 4051/2012 (Α' 40) και ε) του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.4 του ν. 4093/2012 (Α' 222).

7. Ειδικότερα, με το άρθρο πρώτο παράγραφος Β υποπαράγραφος Β.3 του ν. 4093/2012 (Α' 222/12.11.2012) θεσπίστηκαν από 1.1.2013 νέες περικοπές στις καταβαλλόμενες από το Δημόσιο, μεταξύ άλλων, και στους δικαστικούς λειτουργούς, συντάξεις (ή το άθροισμα συντάξεων και μερισμάτων), που υπερέβαιναν το ποσό των 1.000 ευρώ, με κλιμάκωση του ποσοστού μείωσης από 5% έως και 20%, αναλόγως του ύψους της σύνταξης, και με κατοχύρωση κατώτατου ορίου εναπομένουσας σύνταξης μετά την εφαρμογή κάθε ποσοστού μείωσης [όπως η υποπαράγραφος Β.3 τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4111/2013 (Α' 18)].

8. Ακολούθως, με τον ν. 4387/2016 (Α' 85), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από τις 12.5.2016, θεσπίστηκε «ενιαίο σύστημα κοινωνικής ασφάλειας» με σκοπό -σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νόμου- την πλήρη αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης (Μέρος Α', άρθρα 1 -111), συναφώς ιδρύθηκε δε με το άρθρο 51 του νόμου ως ν.π.δ.δ. ο «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης». Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4670/2020 (Α' 43) το ως άνω ν.π.δ.δ. μετονομάστηκε σε «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-ΕΦΚΑ). Άλλωστε, στο νέο ενιαίο συνταξιοδοτικό σύστημα εντάχθηκαν -όπως διευκρινίζεται με τις γνησίως ερμηνευτικές διατάξεις του ν. 4670/2020- για τη δημοσιονομική ισορροπία του συστήματος και τον οργανωτικό και λειτουργικό του εξορθολογισμό και οι δημόσιοι λειτουργοί, υπάλληλοι και στρατιωτικοί ως ιδιαίτερη κατηγορία ασφαλισμένων (βλ. αιτιολογική έκθεση επί του ν. 4670/2020).

9. Στο πλαίσιο του νέου αυτού συστήματος, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 4387/2016, η κύρια σύνταξη αποτελείται από το άθροισμα δύο τμημάτων: την εθνική σύνταξη του άρθρου 7 και την ανταποδοτική σύνταξη του άρθρου 8. Η εθνική σύνταξη αποτελεί το ποσό της σύνταξης που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η ανταποδοτική σύνταξη αποτελεί το ποσό της σύνταξης που προκύπτει με βάση την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών επί των συντάξιμων αποδοχών, το χρόνο ασφάλισης και το ποσοστό αναπλήρωσης.

10. Στο άρθρο 7 του ν. 4387/2016 με τίτλο «Εθνική Σύνταξη» ορίζεται ότι «1. Η Εθνική Σύνταξη καταβάλλεται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σε όλους, όσοι θεμελιώνουν

δικαίωμα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. 2. (...) 6. Για την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού η εθνική σύνταξη ορίζεται σε τριακόσια ογδόντα τέσσερα (384) ευρώ μηνιαίως και καταβάλλεται ακέραια εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης. (...).

11. Στο δε άρθρο 8 του ν. 4387/2016 με τίτλο «Ανταποδοτική σύνταξη» (όπως η διάταξη αυτή ισχύει κατά τον κρίσιμο χρόνο) ορίζεται ότι «1. Οι υπάλληλοι - λειτουργοί του Δημοσίου και οι στρατιωτικοί, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαιώματα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, δικαιούνται ανταποδοτικό μέρος σύνταξης, που προκύπτει με βάση τις συντάξιμες αποδοχές της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, το χρόνο ασφάλισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του παρόντος, και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης, όπως αυτά προκύπτουν από τον πίνακα ο οποίος ενσωματώνεται στην παράγραφο 5, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων. 2.α. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Ο μέσος αυτός όρος υπολογίζεται ως το ημίτιο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών διά του συνολικού χρόνου ασφάλισής του. Ως σύνολο μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος νοείται το άθροισμα των μηνιαίων αποδοχών που υπόκεινται σε εισφορές, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. (...) 5. [όπως αναριθμήθηκε η παράγραφος 4 με το άρθρο 94 παρ. 2 του ν. 4461/2017, Α' 38/28.3.2017] Το τελικό ποσό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης υπολογίζεται για το σύνολο του χρόνου ασφάλισης, με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης του κατωτέρω πίνακα, που προσαρτάται στο τέλος της παρούσας και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της. [Σύμφωνα δε με τον πίνακα αυτόν το ποσοστό αναπλήρωσης είναι για τα έτη 0-15 0,77%, για τα έτη 15,01-18 0,84%, για τα έτη 18,01-21 0,90%, για τα έτη 21,01-24 0,96%, 24,01-27 1,03%, για τα έτη 27,01-30 1,21%, για τα έτη 30,01-33 1,42%, για τα έτη 33,01-36 1,59%, για τα έτη 36,01-39 1,80% και για τα έτη 39,01-42 και περισσότερα 2,00%. Ήδη, με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 4670/2020 (Α' 43), τα ποσοστά αναπλήρωσης έως 30.9.2019 παραμένουν όπως προαναφέρθηκε, ενώ από 1.10.2019 διαμορφώνονται-αυξάνονται ως εξής: για τα έτη 0-15 0,77%, για τα έτη 15,01-18 0,84%, για τα έτη 18,01-21 0,90%, για τα έτη 21,01-24 0,96%, 24,01-27 1,03%, για τα έτη 27,01-30 1,21%, για τα έτη 30,01-33 1,98%, για τα έτη 33,01-36 2,50%, για τα έτη 36,01-40 2,55%, 40,01 και άνω κατ' έτος 0,50%].

12. Επιπλέον, στο άρθρο 13 του ως άνω νόμου με τίτλο «Ανώτατο όριο καταβολής σύνταξης» ορίζεται ότι έως 31.12.2018 αναστέλλεται η καταβολή κάθε ατομικής μηνιαίας σύνταξης των προσώπων που είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, κατά το μέρος που υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ, ενώ και το άθροισμα του καθαρού ποσού των συντάξεων των παραπάνω προσώπων, που δικαιούται κάθε συνταξιούχος από οποιαδήποτε αιτία από το Δημόσιο,

Ν.Π.Δ.Δ. ή οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. (...).

13. Επίσης, στο άρθρο 14 του ίδιου νόμου με τίτλο «Αναπροσαρμογή συντάξεων-προστασία καταβαλλομένων συντάξεων» [όπως τροποποιήθηκε και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 4670/2020] ορίζεται ότι «1. α. Σε εφαρμογή των ενιαίων κανόνων του ε- Ε.Φ.Κ.Α. και των θεμελιωδών αρχών του άρθρου 1, οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, κύριες συντάξεις αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 13 και 14, βάσει των διατάξεων των επόμενων παραγράφων. β. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλομένων, έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, συντάξεων, για τον προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός επί του οποίου κανονίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος, με βάση τους κανόνες αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών του Δημοσίου, που ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. (...) 2. α. Μέχρι τις 31.12.2018, οι συντάξεις της προηγούμενης παραγράφου συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες διατάξεις. (...) 3. α. (...). β. Οι κύριες συντάξεις που έχουν απονεμηθεί ή εκκρεμεί η απονομή τους πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 και έχουν επανυπολογισθεί σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 υπολογίζονται εκ νέου από 1.10.2019 σύμφωνα με τα ποσοστά αναπλήρωσης του πίνακα 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 8. (...)». Άλλωστε, με τις διατάξεις των παραγράφων 2 εδαφ. β' και 3 εδαφ. ββ' του ως άνω άρθρου 14 προβλέπεται ότι εάν το καταβαλλόμενο στους συνταξιούχους έως τις 31.12.2018 ποσό συντάξεων είναι μεγαλύτερο εκείνου που προκύπτει μετά την ως άνω αναπροσαρμογή των συντάξεων τους από 1.1.2019 και 1.10.2019 αντιστοίχως, το επιπλέον ποσό εξακολουθεί να καταβάλλεται στον δικαιούχο, ως προσωπική διαφορά, συμψηφιζόμενη κατ' έτος και μέχρι την πλήρη εξάλειψή της, με την εκάστοτε αναπροσαρμογή των συντάξεων, όπως αυτή προκύπτει κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 14.

14. Με τις προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του ν. 4387/2016 ρητά ορίζεται ότι οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού συντάξεις δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων, όπως ο εκκαλών, αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 13 και 14. Ειδικότερα, στο πλαίσιο αυτής της «αναπροσαρμογής» σε ένα μεταβατικό αρχικό στάδιο έως τις 31.12.2018: α) βάσει του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α', οι συντάξεις συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί στις 31.12.2014 σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες διατάξεις, δηλαδή κατόπιν συνυπολογισμού των περικοπών που είχαν επέλθει στις συντάξεις του Δημοσίου κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του ν. 3865/2010 (όπως τροποποιήθηκε) για την ΕΑΣ και των νόμων 4024/2011, 4051/2012 και 4093/2012, β) βάσει του άρθρου 13, ωστόσο, αναστέλλεται η καταβολή κάθε ατομικής μηνιαίας σύνταξης κατά το μέρος που υπερβαίνει το ποσό των 2.000 ευρώ, ενώ και το άθροισμα του καθαρού ποσού των συντάξεων, που δικαιούται κάθε συνταξιούχος από οποιαδήποτε αιτία από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 3.000,00 ευρώ.

15.Με τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α' του ν. 4387/2016 δεν γίνεται γνήσια παραπομπή στις ισχύουσες κατά την 31.12.2014 διατάξεις που καθόριζαν το ύψος των συντάξεων του Δημοσίου, ανεξαρτήτως της συνταγματικότητάς τους ή μη, αλλά με αυτές συντελείται νέα εφεξής πρωτογενής ρύθμιση ως προς τον υπολογισμό των συντάξεων, χωρίς πάντως να θίγονται παρελθούσες απαιτήσεις των συνταξιούχων από τυχόν αντισυνταγματικές περικοπές. Με τη ρύθμιση δε αυτή ενσωματώνεται ως αριθμητικό μέγεθος το ύψος στο οποίο αυτές ανέρχονταν κατά την ως άνω ημερομηνία, μετά την εφαρμογή της γενικής συνταξιοδοτικής νομοθεσίας και των ποσοστιαίων μειώσεων που είχαν επιβληθεί. (βλ. ΕλΣυν Ολ. 1975/2021).

16.Ακολούθως, από 1.1.2019 οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 συντάξεις δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων αναπροσαρμόζονται - κατά τη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' - βάσει των οριζόμενων στις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 του ν. 4387/2016, διαμορφώνονται δηλαδή -όπως όλες οι συντάξεις που υπάγονται στο ρυθμιστικό πεδίο του ν. 4387/2016- ως το άθροισμα δύο τμημάτων: της εθνικής σύνταξης του άρθρου 7 και της ανταποδοτικής σύνταξης του άρθρου 8. Σύμφωνα δε με το άρθρο 14 παρ. 1 περ. β' του ν. 4387/2016, ειδικά για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των συντάξεων αυτών, για τον προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνονται υπόψη -κατά την έννοια της διάταξης- οι συντάξιμες αποδοχές [βλ. σκέψη 5 της παρούσας, ήτοι ο μηνιαίος μισθός ενεργείας του χρόνου αποχώρησης από την υπηρεσία με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας και την πάγια αποζημίωση και όχι -όπως ανακριβώς αναγράφεται στο ως άνω άρθρο- ο συντάξιμος μισθός] επί των οποίων είχε κανονισθεί η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, με βάση τους κανόνες αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών του Δημοσίου, που ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016. Επιπροσθέτως, όμως εφαρμόζονται και τα ποσοστά αναπλήρωσης, που θεσπίζονται με το άρθρο 8 του ίδιου νόμου, στο οποίο παραπέμπει ρητά η περίπτωση α' της παρ. 1 του ανωτέρω άρθρου 14.

17.Τέλος, ο ν. 4623/2019 (Α' 134) ορίζει στο άρθρο 120 ότι «1. Το συνολικό ακαθάριστο ποσό κάθε μηνιαίας κύριας σύνταξης ή περισσότερων της μιας συντάξεων λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου που χορηγούνται από τον ΕΦΚΑ και εφόσον μέρος του χρόνου ασφάλισης διανύθηκε ή ανάγεται έως και 31.12.2016, ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο στο δωδεκαπλάσιο της εθνικής σύνταξης της παραγράφου 6 του άρθρου 7 του ν. 4387/2016 (Α' 85) που αντιστοιχεί σε είκοσι χρόνια ασφάλισης, όπως το ποσό αυτής ισχύει κάθε φορά. Το οριζόμενο στο προηγούμενο εδάφιο ανώτατο όριο καταλαμβάνει και τις κάθε είδους προσαυξήσεις της σύνταξης ή των συντάξεων, ενώ δεν καταλαμβάνει τα ποσά των χορηγούμενων από τον ΕΦΚΑ επιδομάτων αναπηρίας. 2. Το ανώτατο όριο της παραγράφου 1 εφαρμόζεται και στις συντάξεις που έχουν χορηγηθεί έως και τις 12.5.2016 ή ανατρέχουν στην ίδια ημερομηνία και οι οποίες επανυπολογίστηκαν με βάση τα άρθρα 14 και 33 του ν. 4387/2016 όπως ισχύουν. Η τυχόν προσωπική διαφορά που έχει προκύψει από την αναπροσαρμογή ανακαθορίζεται με βάση το νέο ανώτατο όριο».

18. Τα ζητήματα που ανέκυψαν στο πλαίσιο του νομοθετικού καθεστώτος που ίσχυε α) έως τη θέσπιση των διατάξεων του ν. 4387/2016 αναφορικά με την εκτέλεση και β) μετά τη θέσπιση των διατάξεων αυτών αναφορικά με την αναπροσαρμογή των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών στο αρχικό μεταβατικό στάδιο έως τις 31.12.2018 επιλύθηκαν από το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος με τις 1-4/2018 αποφάσεις του.

19. Με την .../2018 απόφασή του το Ειδικό Δικαστήριο επελήφθη αγωγής που ασκήθηκε από δικαστικό λειτουργό συνταξιοδοτηθέντα προ της έναρξης ισχύος του ν. 4387/2016 (ειδικότερα τον ήδη εκκαλούντα), με αίτημα καταβολής αποζημίωσης για τη ζημία που υπέστη και αντιστοιχούσε στη διαφορά μεταξύ των ποσών συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα από 1.12.2015 έως και 30.11.2017 και των ποσών που θα ελάμβανε, εάν, πρώτον, δεν εφαρμόζονταν επί των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 10 του ν. 4024/2011, του άρθρου 1 του ν. 4051/2012, του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β. 3 του ν. 4093/2012 και του άρθρου 13 του ν. 4387/2016 και, δεύτερον, υπολογιζόταν η μηνιαία σύνταξή του με βάση μία σταθερή αναλογία με τις μηνιαίες αποδοχές των εν ενεργεία Προέδρων των Ανώτατων Δικαστηρίων, ανερχόμενη σε ποσοστό 80% επί των ως άνω αποδοχών (μη συνυπολογιζόμενων του επιδόματος βιβλιοθήκης και των εξόδων παράστασης που καταβάλλονται στους εν ενεργεία Προέδρους των Ανώτατων Δικαστηρίων).

Με την απόφαση αυτή (όμοιες και οι .../2018, του Ειδικού Δικαστηρίου) επισημάνθηκε ότι - κατά τα κριθέντα ήδη με την 164/2015 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου- οι θεσπισθείσες με τους νόμους 3833/2010 (άρθρο 1 παρ. 2), 3845/2010 (άρθρο τρίτο παρ. 6), 3865/2010 (άρθρο 11), 4002/2011 (άρθρο 2 παρ. 13), 4024/2011 (άρθρο 1 παρ. 10) και 4051/2012 (άρθρο 1 παρ. 1) περικοπές των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών - εντασσόμενες σε ένα ευρύτερο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής και προώθησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας - δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει λόγος περί παραβίασης των συνταγματικών αρχών της διάκρισης των λειτουργιών και της δικαστικής ανεξαρτησίας, ούτε κλονισμού των συνθηκών οικονομικής ασφάλειας των δικαστών. Το αυτό, άλλωστε, είχε κριθεί με την 35/2014 προηγούμενη απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου για τις περικοπές που είχαν θεσπισθεί στις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων μέχρι και τον ν. 4024/2011. Συνεπώς, κατά την κρίση της 1/2018 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου, το ζήτημα της συμφωνίας των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 10 του ν. 4024/2011 και 1 παρ. 1 του ν. 4051/2012 προς τα άρθρα 26, 87 παρ. 1 και 2 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος έχει ήδη επιλυθεί με τις προαναφερόμενες αποφάσεις.

Η κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου διαφοροποιήθηκε αναφορικά με τις περικοπές που επιβλήθηκαν στις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών με τις διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012. Ειδικότερα, κατά την κρίση του, ανεξαρτήτως του ότι η περικοπή αυτή συνυπολογιζόμενη με τις περικοπές που είχαν προηγηθεί, υπερβαίνει, λόγω του επελθόντος σωρευτικού αποτελέσματος και της έκτασής της, το όριο του αναγκαίου μέτρου κατά παράβαση της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος), λαμβανομένου υπόψη και ότι

επιβαρύνει για πολλοστή φορά, την ίδια ομάδα θιγόμενων προσώπων, κατά παράβαση της υποχρέωσης όλων των πολιτών για εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης (άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος), επιπρόσθετα για την επιβολή της έγινε χρήση ένα αμιγώς ποσοτικού (αριθμητικού) κριτηρίου συναπτόμενου με την επίτευξη συγκεκριμένης μεσοσταθμικής μείωσης του εν γένει μισθολογικού κόστους του Δημοσίου, γεγονός που καθιστά το κριτήριο αυτό προδήλως απρόσφορο, καθόσον δεν ελήφθη υπόψη η ιδιαίτερη συνταξιοδοτική μεταχείριση των δικαστικών λειτουργών, την οποία κατοχυρώνει το Σύνταγμα στις διατάξεις των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 2, 88 παρ. 2, ως εγγύηση για την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας της δικαστικής λειτουργίας και της μέσω αυτής παροχής στους πολίτες αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Δεν ελήφθη δηλαδή πρόνοια για τη διατήρηση της απαιτούμενης από το Σύνταγμα σταθερής αναλογίας μεταξύ των συντάξεων και των σύμφωνα με το Σύνταγμα καθοριζομένων αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών.

19. Το Ειδικό Δικαστήριο, ειδικότερα, διαπίστωσε ότι σε σχέση με τις καθαρές μηνιαίες αποδοχές των ομοιοβάθμων του ενάγοντος (χωρίς συνυπολογισμό των προβλεπόμενων αντισταθμιστικών παροχών), οι οποίες ανέρχονταν την 1.7.2015 σε ποσό μεγαλύτερο των 4.000 ευρώ, η μηνιαία σύνταξη αυτού διαμορφώθηκε με βάση τον ν. 4093/2012 (μετά την εφαρμογή επί του ακαθαρίστου ποσού και των περικοπών των νόμων 4024/2011 και 4051/2012) σε ποσό υπολειπόμενο των αποδοχών ενεργείας κατά ποσοστό ανώτερο του 40%, συνεπαγόμενη πράγματι ανατροπή της συνταγματικής επιβαλλόμενης αναλογίας των συντάξεων και των αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών. Συνεπώς, έκρινε ότι οι διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, κατά το μέρος που αφορούν τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και ελήφθησαν υπόψη για τον επανυπολογισμό των συντάξεών τους κατά το άρθρο 14 παρ. 1 περ. β' και 2 παρ. α' του ν. 4387/2016, αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 26 του Συντάγματος και τις εξειδικεύουσες αυτές, ως προς τη δικαστική εξουσία, διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος, οι οποίες επιτάσσουν τη χορήγηση στους δικαστικούς λειτουργούς σύνταξης που να μην αποκλίνει ουσιωδώς από τις αποδοχές των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργών, οι οποίοι έχουν τον αυτό βαθμό με εκείνον που κατείχαν οι συνταξιούχοι κατά την έξοδό τους από την ενεργό υπηρεσία (σκ. 17, .../2018 απόφ. Ειδ. Δικ.).

20 Το Ειδικό Δικαστήριο επεσήμανε ότι ακόμη και στο πλαίσιο θεμιτών επιχειρούμενης αναμόρφωσης του συνταξιοδοτικού και εν γένει ασφαλιστικού συστήματος, όπως αυτή του ν. 4387/2016, επιβάλλεται στον νομοθέτη - σε σχέση με το διαμορφούμενο επίπεδο σύνταξης των δικαστικών λειτουργών - να έχει προβεί σε ειδική στάθμιση αναφορικά με την τήρηση των προαναφερόμενων συνταγματικών εγγυήσεων ως προς τη διασφάλιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των δικαστικών λειτουργών (σκ. 18, .../2018 απόφ. Ειδ. Δικ.).

21 Το Ειδικό Δικαστήριο, περαιτέρω, επιφυλάχθηκε αναφορικά με τη συνταγματικότητα της θέσπισης, αδιακρίτως, ενιαίων κανόνων επιβολής εισφορών και χορήγησης ασφαλιστικών παροχών για όλες τις κατηγορίες απασχολουμένων και συνταξιούχων, στο πλαίσιο ενιαίου φορέα, οργανωμένου ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, και ιδιαιτέρως αναφορικά με τη συνταγματικότητα της υπαγωγής στο φορέα

αυτών λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (σκ. 19, .../2018 απόφ. Ειδ. Δικ.). Έκρινε όμως ότι κατά την ένταξη των δικαστικών λειτουργών τόσο στις πάγιες ρυθμίσεις του ν. 4387/2016 όσο και στις μεταβατικές ρυθμίσεις του άρθρου 13 δεν συνεκτιμήθηκε ειδικώς το συνταγματικώς κατοχυρωμένο συνταξιοδοτικό καθεστώς των δικαστικών λειτουργών.

22 Συμπερασματικά, κατά την κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου, η διάρρηξη της σχέσης αναλογίας μεταξύ σύνταξης και αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών είχε ήδη επέλθει με τις περικοπές του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012. Η ήδη επελθούσα ως άνω διάρρηξη δεν θεραπεύτηκε με τη θέσπιση του ν. 4387/2016, διότι οι περικοπές αυτές ελήφθησαν υπόψη κατά τον επανυπολογισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α' του νόμου αυτού για το χρονικό διάστημα έως 31.12.2018. Επιτάθηκε δε κατά πολύ λόγω της εφαρμογής επιπλέον και των μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 4387/2016, που επέβαλαν την αναστολή καταβολής των συντάξεων κατά το μέρος που υπερβαίνουν το όριο των 2.000 ευρώ, μέτρο εμφανιζόμενο μεν ως προσωρινό για το μέχρι 31.12.2018 χρονικό διάστημα, πλην όμως συνεπαγόμενο περαιτέρω περικοπή στις ήδη μειωθείσες σε επίπεδο μη ανταποκρινόμενο στις συνταγματικές απαιτήσεις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών.

19. Η εν λόγω διάρρηξη δεν θεραπεύεται ούτε για το από 1.1.2019 χρονικό διάστημα διότι η εμφανιζόμενη ως προσωρινή (έως 31.12.2018) μείωση της καταβαλλόμενης σύνταξης δεν είναι πράγματι προσωρινή. Η σύνταξη των δικαστικών λειτουργών δεν πρόκειται να επανέλθει στο ποσό, στο οποίο ανερχόταν πριν τις περικοπές του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, αλλά ούτε καν στο μειωμένο ποσό, στο οποίο ανερχόταν κατόπιν της περικοπής αυτής κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016. Τούτο διότι συνεπεία των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 4387/2016 από 1.1.2019 η σύνταξη αναπροσαρμόζεται. Οι συντάξιμες αποδοχές είναι μεν αυτές που είχαν ληφθεί υπόψη κατά τον αρχικό κανονισμό της σύνταξης (αναπροσαρμοσμένες βάσει των διατάξεων του Συνταξιοδοτικού Κώδικα), όμως επ' αυτών εφαρμόζονται τα ποσοστά αναπλήρωσης που θεσπίζονται με το άρθρο 8 του ν. 4387/2016. Η εφαρμογή των ποσοστών αυτών, λόγω του ύψους και της κλιμάκωσής τους, επιφέρει περαιτέρω διατάραξη της αναλογίας μεταξύ της καταβαλλόμενης στους δικαστικούς λειτουργούς σύνταξης και των αποδοχών ενεργείας.

20. Συνεπώς, κατά την κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου, οι διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, οι οποίες ελήφθησαν υπόψη και για τον επανυπολογισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών κατά το άρθρο 14 του ν. 4387/2016, καθώς και εκείνες του άρθρου 13 του ν. 4387/2016 αντίκεινται στο Σύνταγμα. Δεδομένου δε ότι οι διατάξεις αυτές ως ανίσχυρες δεν μπορούν να εφαρμοσθούν για τον προσδιορισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα (προ της 31ης.12.2018), είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις (σκ. 20, .../2018 απόφ. Ειδ.Δικ.).

21. Κατά τη ρητή κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου (ομοίως σκέψη 20, .../2018 απόφ. Ειδ.Δικ.), η εφαρμογή των διατάξεων που ίσχυαν έως την ψήφιση των ανωτέρω διατάξεων των νόμων 4093/2012 και 4387/2016 για τον υπολογισμό της

σύνταξης των δικαστικών λειτουργιών δεν αποτελεί θέσπιση νέων κανόνων δικαίου εκ μέρους του Ειδικού Δικαστηρίου αλλά άσκηση έργου ανατεθειμένου κατά το άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος στα δικαστήρια και συνισταμένου στη μη εφαρμογή κανόνα δικαίου που αντίκειται στο Σύνταγμα και στην επίλυση της διαφοράς με την εφαρμογή, εάν υπάρχει, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, προγενέστερου νόμου.

21. Ακολούθως, τα ζητήματα που ανέκυψαν στο πλαίσιο του νομοθετικού καθεστώτος του ν. 4387/2016 και αφορούν στην από 1.1.2019 αναπροσαρμογή των συντάξεων των δικαστικών λειτουργιών επιλύθηκαν από το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος με την 255/2021 απόφασή του.

1. Ειδικότερα, το Ειδικό Δικαστήριο επελήφθη αγωγής που ασκήθηκε από δικαστικό λειτουργό συνταξιοδοτηθέντα προ της έναρξης ισχύος του ν. 4387/2016 (ειδικότερα τον ήδη εκκαλούντα) με αίτημα καταβολής αποζημίωσης για τη ζημία που αυτός υπέστη κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2019 έως 30.9.2019 και η οποία αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των ποσών συντάξεων που έλαβε και των ποσών που θα ελάμβανε, εάν δεν εφαρμόζονταν κατά τον υπολογισμό της σύνταξής του οι, κατά τους ισχυρισμούς του, αντισυνταγματικές διατάξεις για την επιβολή ΕΑΣ (άρθρα 38 του ν. 3863/2010, 11 του ν. 3865/2010, 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011), του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016 και του άρθρου 120 του ν. 4623/2019.

2. Με την .../2021 απόφασή του, αναφορικά με τις αξιώσεις του εκεί ενάγοντος και ήδη εκκαλούντος τις σχετιζόμενες με την επιβολή της ΕΑΣ, το Ειδικό Δικαστήριο [με μνεία στην .../2015 απόφασή του, με την οποία είχε εξεταστεί το - ανήκον στην ειδική δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου - νομικό ζήτημα της συμβατότητας των διατάξεων αυτών με τις συνταγματικές διατάξεις που κατοχυρώνουν το ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δικαστών] έκρινε ότι - κατά το μέρος που προβάλλονται ισχυρισμοί, οι οποίοι αφορούν όλους αδιακρίτως τους συνταξιούχους του Δημοσίου και όχι ειδικότερα τους δικαστικούς λειτουργούς - στερείται δικαιοδοσίας και η αγωγή πρέπει να παραπεμφθεί στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

3. Περαιτέρω, το Ειδικό Δικαστήριο, επανέλαβε στην ανωτέρω απόφαση (.../2021) τις κρίσεις των .../2018 προηγούμενων αποφάσεών του ότι η μηνιαία σύνταξη των δικαστικών λειτουργιών διαμορφώθηκε με βάση τον ν. 4093/2012 σε ποσό υπολειπόμενο των αποδοχών ενεργείας τους κατά ποσοστό ανώτερο του 40% συνεπαγόμενη πράγματι ανατροπή της συνταγματικώς επιβαλλόμενης αναλογίας των συντάξεων και των αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργιών. Το πρώτον, ωστόσο, στην απόφαση αυτή αναφέρεται ότι η προαναφερόμενη επισήμανση ως προς το ποσοστό απόκλισης της σύνταξης από τις αποδοχές ενεργείας έχει ως σκοπό να καταδείξει το μέγεθος της επελθούσας με τις επίμαχες διατάξεις ουσιώδους ανατροπής της συνταγματικώς επιβαλλόμενης αναλογίας μεταξύ των ανωτέρω μεγεθών και δεν έχει την έννοια ότι σύνταξη δικαστικού λειτουργού ίση με το 60% των αποδοχών των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργιών

(συνεπαγόμενη τη μείωση του εισοδήματος των δικαστικών λειτουργιών μετά τη συνταξιοδότησή τους κατά 40%, μείωση που δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν είναι ουσιώδης) ευρίσκεται στη συνταγματικώς επιβαλλόμενη σχέση αναλογίας με τις ενεργεία αποδοχές, δεν αποκλίνει ουσιωδώς από αυτές και εξασφαλίζει στους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς το επίπεδο διαβίωσης που τους εξασφάλιζαν οι αποδοχές που λάμβαναν ενόψει της θέσης και του βαθμού που κατείχαν κατά τον χρόνο αποχώρησης από την ενεργό υπηρεσία.

4. Σύμφωνα δε με τα διαλαμβανόμενα στην ίδια απόφαση, και μεν οι κρίσεις των .../2018 προηγούμενων αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου, μνημονεύοντας τις διατάξεις της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 4387/2016 και του άρθρου 13 του νόμου αυτού, αναφέρονται πρωτίστως στον κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών επανυπολογισμό των συντάξεων των συνταξιούχων του Δημοσίου για το μέχρι 31.12.2018 χρονικό διάστημα, όμως με τις ίδιες αποφάσεις έγινε επίσης δεκτό ότι η εμφανιζόμενη ως προσωρινή έως 31.12.2018 μείωση της καταβαλλόμενης σύνταξης δεν είναι πράγματι προσωρινή, εφόσον και μετά τον χρόνο αυτόν η σύνταξη των δικαστικών λειτουργιών δεν πρόκειται να επανέλθει όχι μόνον στο ποσό στο οποίο ανερχόταν πριν από τη θεσπισθείσα με τις διατάξεις της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 περικοπή, αλλά ούτε καν στο μειωμένο ποσό στο οποίο ανερχόταν κατόπιν της περικοπής αυτής κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016. Τούτο δε, συνεπεία των θεσπιζόμενων με το άρθρο 14 του ίδιου ν. 4387/2016 ρυθμίσεων, διότι για την αναπροσαρμογή της σύνταξης (και ειδικότερα για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της) λαμβάνονται μεν υπόψη οι συντάξιμες αποδοχές επί των οποίων κανονίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη, όπως αυτές είχε διαμορφωθεί πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, αλλά εφαρμόζονται και τα ποσοστά αναπλήρωσης, που θεσπίζονται με το άρθρο 8 του εν λόγω νόμου, στο οποίο παραπέμπει ρητώς η περίπτωση α' της παρ. 1 του ανωτέρω άρθρου 14. Η εφαρμογή δε των ποσοστών αυτών, ως εκ του ύψους και της κλιμάκωσής τους, συνεπάγεται περαιτέρω διατάραξη της αναλογίας μεταξύ της καταβαλλόμενης στους δικαστικούς λειτουργούς σύνταξης και των αποδοχών ενεργείας. Συνακόλουθα, κατά την .../2021 απόφαση, με τις προαναφερόμενες .../2018 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου είχε ήδη επιλυθεί καταφατικά και το εκ νέου τεθέν ζήτημα εάν -με τις ρυθμίσεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016- επήλθε διάρρηξη της επιβαλλόμενης από τα άρθρα 26, 87 παρ. 1 και 2 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος σχέσης αναλογίας μεταξύ μισθού ενεργείας και σύνταξης των δικαστικών λειτουργιών και όσον αφορά το μετά την 31.12.2018 χρονικό διάστημα. Ειδικότερα, κατά τα κριθέντα με τις .../2018 αποφάσεις, η διάρρηξη αυτή, που επήλθε αρχικώς με τον ν. 4093/2012, επιτείνεται με την εφαρμογή από 1.1.2019 και μετά, για την αναπροσαρμογή των καταβαλλόμενων συντάξεων, των ποσοστών αναπλήρωσης που θεσπίζονται με το άρθρο 8 του ν. 4387/2016. Δοθέντος δε ότι οι ανωτέρω διατάξεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό της σύνταξης του διαδίκου (ήδη εκκαλούντος) είναι εφαρμοστέες

προς τούτο οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις (βλ. σκ. 11, .../2021 απόφ. Ειδ. Δικ. με παραπομπή στις .../2018 αποφάσεις του ίδιου Δικαστηρίου, σκ. 20).

21.5. Με την ως άνω .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου κρίθηκε περαιτέρω ότι η διάρρηξη της σχέσης αναλογίας μεταξύ σύνταξης και αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών επιτείνεται με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, με τις οποίες τίθεται ως νέο ανώτατο όριο της σύνταξης που καταβάλλεται στους δικαστικούς λειτουργούς το ποσό των . ευρώ και μάλιστα ως ανώτατο όριο όχι του καθαρού ποσού της καταβαλλόμενης σε αυτούς σύνταξης από το Δημόσιο, αλλά του ακαθάριστου ποσού της σύνταξης αυτής (το οποίο επιπροσθέτως δεν λαμβάνεται υπόψη αυτοτελώς αλλά αθροιστικά με τις τυχόν καταβαλλόμενες σε αυτούς περισσότερες συντάξεις). Συνακόλουθα, οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 26 του Συντάγματος και στις εξειδικεύουσες αυτές, ως προς τη δικαστική εξουσία, διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος και δεν μπορούν εξ αυτού του λόγου να εφαρμοστούν για τον προσδιορισμό της σύνταξης του δικαστικού λειτουργού κατά το ένδικο χρονικό διάστημα.

22. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου καθώς και κατά τα γνωστά στο Δικαστήριο από άλλες ενέργειές του, προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Ο εκκαλών, πρώην δικαστικός λειτουργός (... επί τιμή), αποχώρησε από την υπηρεσία στις ..., ήτοι πριν από την έναρξη εφαρμογής του ν. 4387/2016 (12.5.2016). Με την .../26.11.2015 πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την .../7.2.2017 πράξη της ίδιας Διεύθυνσης, κανονίστηκε σε αυτόν σύνταξη πληρωτέα από το Δημόσιο από ... (επομένη της αποχώρησής του από την υπηρεσία), με βάση τη συνολική συντάξιμη υπηρεσία του από έτη 37-08-23. Όπως προκύπτει από την προαναφερόμενη πράξη κανονισμού σύνταξης, οι συντάξιμες αποδοχές του [οι οποίες ταυτίζονται με τις ακαθάριστες αποδοχές (πριν από την επιβολή κρατήσεων και φόρων) που ελάμβανε ο εκκαλών για το κύριο δικαιοδοτικό έργο κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία] ανέρχονται σε ... ευρώ και αναλύονται σε βασικό μισθό ... ευρώ, χρονοεπίδομα 60% ... ευρώ και ποσό του ν. 3075/2002 ή ν. 3513/2006, ύψους ... ευρώ. Το δικαιούμενο ποσοστό σύνταξης επί των ως άνω συντάξιμων αποδοχών ανέρχεται σε 829/1000 και το ποσό της βασικής του σύνταξης προσδιορίστηκε σε ... ευρώ.

2. Ακολούθως, από 1.1.2019 η σύνταξη του εκκαλούντος αναπροσαρμόστηκε βάσει των οριζομένων στο άρθρο 14 παρ. 1 εδαφ. α' και β' του ν. 4387/2016, ήτοι - κατά τα ρητώς προβλεπόμενα στο εδάφιο α'- σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8 και 14, ενώ - κατά τα ρητώς προβλεπόμενα στο εδάφιο β' - για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξής του, για τον προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών ελήφθησαν υπόψη οι συντάξιμες αποδοχές επί των οποίων είχε κανονισθεί η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη (εν προκειμένω πάντως ελήφθη υπόψη κατά τι μικρότερο ποσό, ήτοι . ευρώ), εφαρμόστηκε δε επί αυτών το ποσοστό αναπλήρωσης που αντιστοιχεί στα έτη υπηρεσίας του εκκαλούντος από έτη 37-08-23, ήτοι 38,52%. Με τα δεδομένα αυτά, η σύνταξή του αναπροσαρμόστηκε ως εξής: εθνική σύνταξη ... ευρώ, ανταποδοτική σύνταξη ... ευρώ, ήτοι συνολικό

ποσό ... ευρώ (προ κρατήσεων και φόρου). Στη συνέχεια, όπως προκύπτει από το μηνιαίο ενημερωτικό σημείωμα Νοεμβρίου 2021, η σύνταξη του εκκαλούντος αναπροσαρμόστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4670/2020 και τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης που ίσχυαν από 1.10.2019, ήτοι αφού ελήφθησαν υπόψη συντάξιμες αποδοχές ποσού ... ευρώ (οι οποίες πράγματι είχαν ληφθεί υπόψη κατά τον κανονισμό της σύνταξής του), εφαρμόστηκε ποσοστό αναπλήρωσης 44,21% που αντιστοιχεί στα έτη υπηρεσίας του εκκαλούντος. Διαμορφώθηκε δε η σύνταξη ως εξής: εθνική σύνταξη ... ευρώ, ανταποδοτική σύνταξη ... ευρώ, ήτοι σύνολο ... ευρώ (προ κρατήσεων και φόρου).

3. Μετά τη δημοσίευση της .../2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου, ο εκκαλών υπέβαλε ενώπιον της συνταξιοδοτικής διοίκησης (Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ) την .../3.12.2021 αίτηση με περιεχόμενο «Εφαρμογή της .../2021 αποφάσεως του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος». Με την αίτηση αυτή, επικαλούμενος την ως άνω απόφαση ζήτησε: α) να διακοπουν από τη δημοσίευση της .../2021 απόφασης (5.10.2021) οι μειώσεις, οι οποίες έχουν επιβληθεί στη σύνταξή του βάσει των ανίσχυρων διατάξεων του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012 καθώς και των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016 και β) να επανακαθοριστεί το ανταποδοτικό μέρος της μηνιαίας σύνταξής του από τις 5.10.2021 και εντεύθεν, με βάση τις συντάξιμες αποδοχές του και το επ' αυτών ποσοστό αναπλήρωσης, όπως τα συνταξιοδοτικά αυτά δεδομένα είχαν προσδιορισθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία βάσει των συνταξιοδοτικών διατάξεων, οι οποίες ίσχυαν πριν από τη θέσπιση του ν. 4387/2016 και οι οποίες επανέρχονται σε ισχύ μετά τη θέση εκποδών ως ανίσχυρων των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016, ακολούθως δε να επαναπροσδιοριστεί από την αυτή ημερομηνία το συνολικό μηνιαίο ποσό της σύνταξής του, γ) στο συνολικό ποσό της σύνταξής του να συμπεριληφθεί και η αποζημίωση από την υποχρεωτική κατά το Σύνταγμα συμμετοχή του στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, δ) να μην εφαρμοστούν επί της σύνταξής του οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 4623/2019. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε σιωπηρά από τη συνταξιοδοτική διοίκηση με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου (3.3.2022).

23. Κατά της ως άνω σιωπηρής απόρριψης της αίτησής του ο εκκαλών άσκησε την ένδικη έφεση.

1. Ειδικότερα, με την έφεσή του ζητεί : α) να ακυρωθεί η σιωπηρή απόρριψη της αίτησής του από τη συνταξιοδοτική διοίκηση, β) να διακοπουν από τη δημοσίευση της .../2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου (5.10.2021) οι μειώσεις που διενεργούνται στο ανταποδοτικό μέρος της σύνταξής του με τις ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες διατάξεις των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016, γ) να επανακαθοριστεί το ανταποδοτικό μέρος της μηνιαίας σύνταξής του από τις 5.10.2021 και εντεύθεν με βάση τις συντάξιμες αποδοχές (... ευρώ) και με βάση το επ' αυτών ποσοστό αναπλήρωσης (82,9%), όπως τα συνταξιοδοτικά αυτά δεδομένα είχαν προσδιορισθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία βάσει των συνταξιοδοτικών διατάξεων, οι οποίες ίσχυαν πριν από τη θέσπιση του ν. 4387/2016 και οι οποίες επανέρχονται σε ισχύ μετά τη θέση εκποδών ως ανίσχυρων των

άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016 και δ) να επαναπροσδιοριστεί από την αυτή ημερομηνία το συνολικό μηνιαίο ποσό της σύνταξης του χωρίς την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019. [Σημειώνεται ότι με την προαναφερόμενη .../2017 πράξη της συνταξιοδοτικής διοίκησης είχαν προσδιοριστεί οι συντάξιμες αποδοχές του εκκαλούντος στο συνολικό ποσό των ... ευρώ, αναλυόμενες σε βασικό μισθό ... ευρώ, χρονοεπίδομα 60% ... ευρώ και ποσό του ν. 3075/2002 ή ν. 3513/2006, ύψους ... ευρώ, χωρίς να περιλαμβάνουν την αποζημίωση για τη συμμετοχή του εκκαλούντος στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο].

2. Με τα από 14.6.2022 και 22.6.2022 ενώπιον της Ολομέλειας κατατεθέντα υπομνήματα, ο εκκαλών ζήτησε να επανακαθοριστεί από τις 5.10.2021 και εντεύθεν το μεν ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης του - με βάση τις συντάξιμες αποδοχές ... ευρώ και ποσοστό αναπλήρωσης επ' αυτών 82,9% που είχαν ληφθεί υπόψη κατά το χρόνο αποχώρησής του από την ενεργό υπηρεσία βάσει των τότε ισχυουσών αλλά πλέον εκ νέου εφαρμοστέων συνταξιοδοτικών διατάξεων, συνεπεία της κρίσης του Ειδικού Δικαστηρίου περί ανισχύρου των διατάξεων των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016 - στο ποσό των ... ευρώ, το δε συνολικό ποσό της μηνιαίας σύνταξης του στο ποσό των ... ευρώ (ανταποδοτική σύνταξη ... ευρώ + εθνική σύνταξη ... ευρώ) χωρίς την εφαρμογή επί του ποσού αυτού των διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019.

24. Η έφεση αυτή, με την ΦΠΔ/.. /13.5.2022 πράξη της Τριμελούς Επιτροπής του άρθρου 163 παρ. 1 του ν. 4700/2020 (Α' 127), εισήχθη με τη διαδικασία της πρότυπης δίκης ενώπιον της Ολομέλειας. Με την 1330/2023 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίθηκαν δεσμευτικώς για το Τμήμα τα ακόλουθα:

1. Σε περίπτωση που συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός, σε συμμόρφωση προς τα κριθέντα με απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, επιδιώκει από τη συνταξιοδοτική διοίκηση να εκδώσει υπέρ αυτού εκτελεστική διοικητική πράξη, η άρνηση (έστω και σιωπηρή) της διοίκησης να εκδώσει την πράξη αυτή γεννά νέα διαφορά, υπαγόμενη στην ευθεία εκ του Συντάγματος δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως δικαστηρίου έχοντος γενική δικαιοδοσία επί των συνταξιοδοτικών υποθέσεων των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων.

2. Κατά το Σύνταγμα πρέπει να παρέχεται πλήρης προστασία στους δικαστικούς λειτουργούς που επλήγησαν στα οικεία δικαιώματά τους, όταν μάλιστα τούτο διαγνώστηκε με απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος. Επί αντισυνταγματικών μειώσεων σε σύνταξη δικαστικού λειτουργού, η επιβαλλόμενη για την παροχή πλήρους προστασίας πρακτική αποτελεσματικότητα του δικαιώματος διασφαλίζεται, όταν αυτός δικαιούται, μετά τη δικαστική διάγνωση της αντισυνταγματικότητας, να ζητήσει ευθέως από τη συνταξιοδοτική διοίκηση τον κανονισμό της σύνταξης, σύμφωνα με τα δικαστικώς κριθέντα, τούτο όμως αναιρείται όταν ο συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός υποχρεούται να ασκεί διαρκώς αγωγές προς αποκατάσταση της ζημίας, την οποία υφίσταται από την καταβολή σε αυτόν, παρά τα αντιθέτως κριθέντα, της μειωμένης σύνταξής του. Η συνταξιοδοτική διοίκηση οφείλει, μετά την κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου περί αντισυνταγματικότητας του υπολογισμού σύνταξης δικαστικού λειτουργού, να

προβεί, «εφόσον τούτο ζητηθεί» από τον δικαστικό λειτουργό, και δη ανεξαρτήτως αν ήταν ο ίδιος υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση του εν λόγω Δικαστηρίου, σε νέο, σύμφωνο με το Σύνταγμα, υπολογισμό της σύνταξής του, εκδίδοντας σχετικώς νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Αν αρνηθεί να προβεί στην ενέργεια αυτή, έστω και σιωπηρώς, εκδίδει απορριπτική εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

3. Κατ' ακολουθίαν, η σιωπή της διοίκησης στο αίτημα του εκκαλούντος για κανονισμό της σύνταξής του, σύμφωνα με τα κριθέντα στην .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, στοιχειοθετεί απόρριψη της αίτησής του και αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη (σκ. 11 Ολομ.). Η συνταξιοδοτική διοίκηση όφειλε να υπολογίσει τη σύνταξη του εκκαλούντος θέτοντας εκποδών την αντισυνταγματική ρύθμιση και εφαρμόζοντας, ως μη καταργηθείσα την προϊσχύσασα αυτής ρύθμιση (σκ. 13 Ολομ.).

4. Η Ολομέλεια, περαιτέρω, έκρινε ότι προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των δικαιωμάτων του εκκαλούντος πρέπει να διευκρινισθεί από την ίδια την Ολομέλεια ο ειδικότερος τρόπος υπολογισμού της σύνταξής του στη βάση όσων έχουν κριθεί από το Ειδικό Δικαστήριο, χωρίς πάντως να αποκλείεται η εξουσία του Τμήματος, στο οποίο παραπέμπεται η έφεση, να κρίνει συμπληρωματικά και έτερα εγχειρόμενα ζητήματα (σκ. 14 Ολομ.). Ο υπολογισμός της σύνταξης του εκκαλούντος εδράζεται στα ακόλουθα: α) σύμφωνα με τις .../2018 αποφάσεις του Ειδικού

Δικαστηρίου, οι διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, κατά το μέρος που αφορούν τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και ελήφθησαν υπόψη για τον επανυπολογισμό των συντάξεών τους κατά το άρθρο 14 παρ. 1 περ. β' και 2 περ. α' του ν. 4387/2016 αντίκεινται στο Σύνταγμα (σκ. 15 Ολομ.), β) σύμφωνα με τις .../2018 αποφάσεις καθώς και την .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, δοθέντος ότι -και για το μετά τις 31.12.2018 χρονικό διάστημα- οι διατάξεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύσασες αυτών διατάξεις (σκ. 16 Ολομ.), γ) σύμφωνα με την .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 4623/2019 αντίκεινται στο Σύνταγμα και δεν μπορούν να εφαρμοστούν για τον προσδιορισμό της σύνταξης του εκκαλούντος (σκ. 17 Ολομ.), δ) σύμφωνα με την 164/2015 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου (στην οποία ρητώς παραπέμπει η .../2021 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου) καθώς και με την 1477/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η επιβολή ΕΑΣ για το από 1.1.2019 χρονικό διάστημα δεν αντίκειται στο Σύνταγμα (σκ. 18 Ολομ.), ε) σύμφωνα με την 164/2015 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου και την 1975/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η επιβληθείσα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 περ. α' του ν. 4051/2012 περικοπή δεν αντίκειται στο Σύνταγμα (σκ. 19 Ολομ.). Με βάση τις ως άνω δεσμευτικές για το Ελεγκτικό Συνέδριο παραδοχές του Ειδικού Δικαστηρίου, η Ολομέλεια με την .../2023 απόφασή της έκρινε ότι «εφόσον οι διατάξεις του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση το μεν ότι εφαρμοστέες για

τον κανονισμό της σύνταξης του εκκαλούντος είναι οι προϊσχύσασες αυτών διατάξεις, το δε ότι το καταβλητέο στον εκκαλούντα ποσό της σύνταξής του υπόκειται σε εκείνες μόνο τις περικοπές και κρατήσεις που σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά από το Ειδικό Δικαστήριο και το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν αντίκεινται σε υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες». (σκ. 20 Ολομ.)

1. Συνακόλουθα, η Ολομέλεια έκρινε ότι πρέπει η ένδικη έφεση να γίνει εν μέρει δεκτή και να ακυρωθεί η σιωπηρή απόρριψη της αίτησης που ο εκκαλών είχε υποβάλει ενώπιον της συνταξιοδοτικής διοίκησης. Ακολούθως δε διέλαβε ότι «ως αυτόθροος συνέπεια» αναβιώνουν ως προς τον κανονισμό της σύνταξης του εκκαλούντος η .. /2015 πράξη κανονισμού της σύνταξής του και η τροποποιητική αυτής .../2017 συνταξιοδοτική πράξη, οι οποίες είχαν εκδοθεί βάσει των διατάξεων που ίσχυαν προ της θέσεως σε ισχύ του ν. 4387/2016. (σκ. 21 Ολομ.)

2. Περαιτέρω, κατά τα ρητώς κριθέντα από την Ολομέλεια, η καταβλητέα στον εκκαλούντα σύνταξη δεν υπόκειται στην περικοπή του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012. Αντιθέτως, υπόκειται στην περικοπή του άρθρου 1 παρ. 1 περ. α' του ν. 4051/2012. Δεδομένου δε ότι η επίδικη διαφορά αφορά το χρονικό διάστημα από 1.1.2019 και εφεξής, από την καταβλητέα στον εκκαλούντα σύνταξη πρέπει «επίσης» να παρακρατηθεί το ποσό που αντιστοιχεί στην ΕΑΣ (σκ. 22 Ολομ.).

25. Άλλωστε, δεδομένου ότι είχε εγερθεί το ζήτημα εάν κατά την εκτίμηση της διάρρηξης ή μη της σταθερής αναλογίας λαμβάνεται υπόψη στο συγκριτικό μέγεθος των τακτικών μηνιαίων αποδοχών των δικαστικών λειτουργών και η αποζημίωση που τυχόν παρέχεται σε αυτούς λόγω της συμμετοχής τους στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, η Ολομέλεια, παρέπεμψε την ένδικη έφεση κατά τούτο στο Ειδικό Δικαστήριο (σκέψεις 27 και 28 Ολομ.). Ήδη, με την .../2025 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος κρίθηκε ότι η επίμαχη αποζημίωση δεν λαμβάνεται υπόψη στις τακτικές μηνιαίες αποδοχές των δικαστικών λειτουργών κατά την εκτίμηση του ζητήματος της διάρρηξης ή μη της σταθερής αναλογίας, διότι η εν λόγω αποζημίωση δεν συναρτάται με το κύριο παρεχόμενο από τους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς δικαιοδοτικό έργο, ούτε χορηγείται ως εγγύηση της προσωπικής και λειτουργικής τους ανεξαρτησίας, ενώ εξάλλου η ίδια αποζημίωση νομίμως δεν λαμβανόταν υπόψη ούτε για τον υπολογισμό του συντάξιμου μισθού υπό το καθεστώς του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

26. Μετά την επίλυση των επίμαχων νομικών ζητημάτων με την ως άνω .../2023 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και την .../2025 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, η υπόθεση εισάγεται ενώπιον του παρόντος Τμήματος.

27. Με τα δεδομένα αυτά, μετά τη δημοσίευση της .../2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου - και καθόσον τούτο ζητήθηκε ρητώς από τον εκκαλούντα με την .../3.12.2021 αίτησή του - η συνταξιοδοτική διοίκηση όφειλε να διαμορφώσει το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα σύμφωνα με τα κριθέντα στην ως άνω απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου. Κατά τα δεσμευτικώς για το Τμήμα κριθέντα από την Ολομέλεια με την .../2023 απόφασή της, τούτο στην περίπτωση του εκκαλούντος επιβάλλει : α) την αναβίωση της .../2015 πράξης κανονισμού της σύνταξής του και της

τροποποιητικής αυτής .../2017 συνταξιοδοτικής πράξης, οι οποίες είχαν εκδοθεί βάσει των διατάξεων που ίσχυαν προ της θέσεως σε ισχύ του ν. 4387/2016 και β) κατά το στάδιο της εκτέλεσης της πράξης κανονισμού της σύνταξής του : 1) να προστεθεί ποσό ... ευρώ ως επίδομα εξομάλυνσης, 2) να εφαρμοστούν στη σύνταξη του εκκαλούντος οι κριθείσες από το Ειδικό Δικαστήριο και την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως σύμφωνες προς το Σύνταγμα περικοπές του άρθρου 11 του ν. 3865/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 παρ. 2 του ν. 4002/2011 (ΕΑΣ) και των άρθρων 1 παρ. 10 του ν. 4024/2011 και 1 του ν. 4051/2012 και 3) να μην εφαρμοσθεί επί της σύνταξης του εκκαλούντος η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012 κριθείσα ως αντισυνταγματική περικοπή και 4) να μην εφαρμοστεί η προβλεπόμενη από το άρθρο 120 του ν. 4623/2019 περικοπή επί του καταβαλλόμενου στον εκκαλούντα ποσού σύνταξης, η οποία κρίθηκε με την 255/2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου ως αντισυνταγματική.

28. Συναφώς, αβασίμως ζητεί ο εκκαλών, η σύνταξή του να διαμορφωθεί στο ποσό των . ευρώ, ως άθροισμα δηλαδή α) της εθνικής σύνταξης του άρθρου 7 του ν. 4387/2016, ποσού ... ευρώ που προβλέπεται στο πλαίσιο του εισαχθέντος με τον ν. 4387/2016 νέου συστήματος για τον κανονισμό των συντάξεων και β) της ανταποδοτικής σύνταξης του άρθρου 8 του ν. 4387/2016, η οποία όμως θα υπολογισθεί όχι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό αλλά σύμφωνα με τις -προϊσχύουσες των διατάξεων αυτών- διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα [ήτοι με βάση τις συντάξιμες αποδοχές ... ευρώ και ποσοστό αναπλήρωσης επ' αυτών 82,9% που είχαν υπολογισθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την ενεργό υπηρεσία] στο ποσό των ... ευρώ. Ήτοι, ο εκκαλών επιδιώκει να υπαχθεί εν μέρει στις διατάξεις του ν. 4387/2016 και εν μέρει στις διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα. Ειδικότερα, επιδιώκει α) να υπαχθεί στο συνταξιοδοτικό σύστημα του ν. 4387/2016 που προβλέπει τον κανονισμό σύνταξης ως άθροισμα της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης, β) να λάβει την εθνική σύνταξη που προβλέπεται στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, γ) να λάβει ανταποδοτική σύνταξη, η οποία όμως θα υπολογιστεί όχι βάσει των ρυθμίσεων του νέου συστήματος αλλά βάσει των προϊσχυουσών διατάξεων του Συνταξιοδοτικού Κώδικα. Τούτο κατ' αποτέλεσμα σημαίνει ότι επιδιώκει το συνολικό ποσοστό αναπλήρωσης επί των συντάξιμων αποδοχών του, όπως αυτές είχαν προσδιορισθεί βάσει των διατάξεων του Συνταξιοδοτικού Κώδικα κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία (... ευρώ) να διαμορφωθεί από 82,9% (που είχε προσδιορισθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία) σε 88,10% (ανταποδοτική σύνταξη ... ευρώ + εθνική σύνταξη ... ευρώ =... ευρώ).

28.1 Το αίτημα αυτό είναι απορριπτέο προεχόντως συνεπεία της δεσμευτικής για το Τμήμα κρίσης της Ολομέλειας, σύμφωνα με την οποία αναβιώνει η πράξη κανονισμού της σύνταξης του εκκαλούντος, όπως αυτή τροποποιήθηκε, η οποία είχε εκδοθεί από τη συνταξιοδοτική διοίκηση βάσει των ισχυουσών κατά τον χρόνο αποχώρησής του εκκαλούντος από την υπηρεσία διατάξεων [οι οποίες ισχύουν εκ νέου μετά τη θέση εκποδών της αντισυνταγματικής διάταξης του άρθρου 14 του ν. 4387/2016]. Ως εκ μόνης της κρίσης περί αναβίωσης της πράξης κανονισμού της σύνταξης του εκκαλούντος

ουδεμία μεταβολή ως προς τα συνταξιοδοτικά δεδομένα και τους κανόνες υπολογισμού που, κατά τον νόμο, ελήφθησαν υπόψη από την αναβίωσασα πράξη για τον κανονισμό της σύνταξης του εκκαλούντος δύναται να επέλθει και συνεπώς δεν δύναται να εκδοθεί διάφορη της αναβίωσασας πράξη κανονισμού σύνταξης, προκειμένου να συνυπολογιστεί, κατά τα αβασίμως προβαλλόμενα από τον εκκαλούντα και η εθνική σύνταξη (σκ. 21, .../2023 Ολομ.).

2. Εξάλλου, κατά τα ρητώς κριθέντα με την .../2018 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου (σκ. 19), η ένταξη των δικαστικών λειτουργών στις πάγιες ρυθμίσεις του ν. 4387/2016 παραβιάζει την ιδιαίτερη συνταξιοδοτική μεταχείριση των δικαστικών λειτουργών, την οποία κατοχυρώνει το Σύνταγμα. Ομοίως, κατά τα ρητώς κριθέντα με την .. /2018 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου (σκ. 20), ως εφαρμοστέες προϋσχύουσες διατάξεις νοούνται εκείνες που ίσχυαν έως την ψήφιση των διατάξεων του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012 και του άρθρου 14 του ν. 4387/2016. Σύμφωνα με το Ειδικό Δικαστήριο, η κρίση αυτή αποτελεί άσκηση έργου ανατεθειμένου κατά το άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος στα δικαστήρια, συνισταμένου στη μη εφαρμογή κανόνα δικαίου που αντίκειται στο Σύνταγμα και στην επίλυση της διαφοράς με την εφαρμογή προγενέστερου νόμου.

3. Η κρίση δε του Ειδικού Δικαστηρίου περί αντισυνταγματικότητας του άρθρου 14 του ν. 4387/2016 -το οποίο ρητά αναφέρει ότι οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του συντάξεις αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 του ιδίου νόμου- αναφέρεται εν συνόλω στο νέο σύστημα αναπροσαρμογής των συντάξεων αυτών, ήτοι τόσο στο τμήμα της εθνικής όσο και στο τμήμα της ανταποδοτικής σύνταξης. Δεν δύναται δε να εφαρμοστούν επιλεκτικώς για τον προσδιορισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών κατά ένα μέρος οι διατάξεις του ν. 4387/2016, ήτοι το άρθρο 7 αυτού περί εθνικής σύνταξης και κατά άλλο μέρος οι διατάξεις του

Συνταξιοδοτικού Κώδικα περί κανονισμού της σύνταξης. Η υποστηριζόμενη από τον εκκαλούντα εκδοχή θα αποτελούσε πράγματι -στο πλαίσιο της διάκρισης των λειτουργιών μη συνταγματικώς ανεκτή- θέσπιση από το Δικαστήριο νέων κανόνων δικαίου με τη θέση σε ισχύ ενός νέου συνταξιοδοτικού συστήματος.

29. Επιπροσθέτως, απαραδέκτως πλήττει ο εκκαλών -με το από 29.3.2024 κατατεθέν ενώπιον του παρόντος Τρίτου Τμήματος υπόμνημά του- την κρίση της Ολομέλειας ότι «το καταβλητέο ποσό της σύνταξής του υπόκειται σε εκείνες μόνο τις περικοπές και κρατήσεις που σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά από το Ειδικό Δικαστήριο και το Ελεγκτικό Συνέδριο, δεν αντίκεινται σε υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες», υποστηρίζοντας ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο οφείλει να περιοριστεί στο να επανακαθορίσει το ανταποδοτικό μέρος και γενικότερα το σύνολο της μηνιαίας σύνταξης του θέτοντας εκποδών μόνο τις κριθείσες ως αντισυνταγματικές διατάξεις των άρθρων 8 και 14 του ν. 4387/2016 και 120 του ν. 4623/2019, ήτοι χωρίς να διαλάβει κρίση για την επιβολή στη σύνταξη του εκκαλούντος των περικοπών περί ΕΑΣ, του ν. 4024/2011 και 4051/2012.

1. Τούτο, διότι σύμφωνα με το άρθρο 163 παρ. 8 του ν. 4700/2020 «Η απόφαση της Ολομέλειας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιον αυτής δίκης, στους

οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες». Σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη σκέψη 4 της παρούσας, η .../2023 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου παράγει ευθέως νομικά δεσμευτικό αποτέλεσμα εν στενή εννοία στο πλαίσιο της δίκης επί της οποίας εκδόθηκε. Συνακόλουθα, το παρόν Τμήμα, στο οποίο παραπέμφθηκε η υπόθεση μετά από την απόφαση της Ολομέλειας, δεν δύναται να αποκλίνει από τα για τους ενώπιον της Ολομέλειας διαδίκους δεσμευτικώς κριθέντα με την απόφαση αυτή.

2. Σε κάθε περίπτωση, υπενθυμίζεται η κρίση των ... /2018 και .../2021 αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου ότι οι διατάξεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό της σύνταξης του εκκαλούντος και είναι εφαρμοστέες προς τούτο οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις (βλ. σκέψη 11, .../2021 απόφ. Ειδ. Δικ. με παραπομπή στις .../2018 αποφάσεις του ίδιου Δικαστηρίου, σκέψη 20). Συναφώς επισημαίνεται η ρητή και ειδική αναφορά -όχι μόνο στις .../2018 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου για το έως τις 31.12.2018 χρονικό διάστημα, αλλά και στην .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου για το μετά την 1.1.2019 χρονικό διάστημα- στη διάταξη του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012, με την οποία επεβλήθη περικοπή, όχι στο στάδιο του κανονισμού αλλά στο στάδιο της εκτέλεσης των συντάξεων. Ειδικότερα, η κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου ότι για τον προσδιορισμό της σύνταξης του εκκαλούντος είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις που ίσχυαν πριν από τη θέση σε ισχύ των διατάξεων του άρθρου πρώτου παρ. Β. υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012 (αναφορικά με την επιβολή περικοπών στο στάδιο της εκτέλεσης των συντάξεων) και 8 και 14 του ν. 4387/2016 (αναφορικά με την αναπροσαρμογή των συντάξεων) δεν δύναται να νοηθεί παρά μόνον ως παραπομπή στο συνολικό σύστημα υπολογισμού -ήτοι κανονισμού και εκτέλεσης- των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών που ίσχυαν πριν από τη θέσπιση των ως άνω αντισυνταγματικών διατάξεων, το οποίο είχε κριθεί ως σύμφωνο με το Σύνταγμα από το Ειδικό Δικαστήριο και το οποίο περιλαμβάνει τον κανονισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών βάσει των διατάξεων του Συνταξιοδοτικού Κώδικα και την επιβολή περικοπών στο στάδιο της εκτέλεσης των συντάξεων βάσει των σχετικώς προβλεπομένων στις διατάξεις περί ΕΑΣ και των νόμων 4024/2011 και 4051/2012.

29.3. Η υποστηριζόμενη από τον εκκαλούντα ερμηνευτική εκδοχή ότι αναφορικά με τον από 1.1.2019 προσδιορισμό της σύνταξης του δεν πρέπει να τύχουν εφαρμογής οι -ως συνταγματικώς κριθείσες- διατάξεις των νόμων 3865/2010, 4024/2011 και 4051/2012 άγει στο αποτέλεσμα ο προσδιορισμός της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών από 1.1.2019 να χωρήσει βάσει των ισχυόντων -όχι πριν από τους νόμους 4387/2016 και 4093/2012, όπως ρητά κρίθηκε από το Ειδικό Δικαστήριο- αλλά πριν και από το 2010 ακόμη. Τούτο, όμως, θα ισοδυναμούσε -αναφορικά με τον από 1.1.2019 προσδιορισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών- με συνταγματικώς μη ανεκτή στο πλαίσιο της διάκρισης των λειτουργιών θέσπιση από το Δικαστήριο νέων κανόνων δικαίου και τη θέση εκποδών ρυθμίσεων, των οποίων η συνταγματικότητα δεν αμφισβητείται.

30. Περαιτέρω, το ενώπιον της συνταξιοδοτικής διοίκησης υποβληθέν αίτημα περί συνυπολογισμού στις συντάξιμες αποδοχές του εκκαλούντος -ως διακριτής συνταξιοδοτικής παροχής- της αποζημίωσης για τη συμμετοχή του εκκαλούντος στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, τυγχάνει απορριπτέο κατά τα κριθέντα με την .../2025 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου.

31. Τέλος, αβασίμως επιδιώκει ο εκκαλών την αναπροσαρμογή της σύνταξής του από την ημερομηνία δημοσίευσης της .. /2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου. Τούτο διότι η απόρριψη της αίτησης του εκκαλούντος να εκδώσει η συνταξιοδοτική διοίκηση εκτελεστή διοικητική πράξη προσδιορίζοντας τη σύνταξή του σύμφωνα με τα κριθέντα από τα Ειδικό Δικαστήριο γεννά, σύμφωνα με όσα κρίθηκαν από την Ολομέλεια, νέα διαφορά. Ειδικότερα, η οικεία υποχρέωση της συνταξιοδοτικής διοίκησης δεν αποτελεί αυτόθροη υποχρέωση συμμόρφωσης προς την επί αγωγής εκδοθείσα .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου αλλά εκκινεί το πρώτον με την υποβολή της αίτησης του ενδιαφερομένου προς τη συνταξιοδοτική διοίκηση. Συνακόλουθα, μη νομίμως απορρίφθηκε το αίτημα του εκκαλούντος για προσδιορισμό της σύνταξής του από την ημερομηνία υποβολής της οικείας αίτησής του στη συνταξιοδοτική διοίκηση, ήτοι από 3.12.2021 και εφεξής.

32. Κατόπιν αυτών, πρέπει η ένδικη έφεση να γίνει εν μέρει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη σιωπηρή απόρριψη της .../3.12.2021 αίτησης του εκκαλούντος, κατά το μέρος που η συνταξιοδοτική διοίκηση αρνήθηκε να επανακαθορίσει τη σύνταξή του από την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του στις 3.12.2021 και εφεξής σύμφωνα με τα κριθέντα στην .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου. Αντιθέτως, νομίμως απορρίφθηκε η ως άνω αίτηση του εκκαλούντος κατά το μέρος που αυτός επεδίωκε α) τον κανονισμό μόνο του ανταποδοτικού τμήματος της σύνταξής του σύμφωνα με τις προϊσχύσασες διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, β) την προσθήκη της εθνικής σύνταξης του άρθρου 7 του ν. 4387/2016 κατά τον κανονισμό της σύνταξής του, γ) την προσθήκη ως διακριτής συντάξιμης παροχής της αποζημίωσης για τη συμμετοχή του στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, καθώς και δ) τον επανακανονισμό της σύνταξής του από την ημερομηνία δημοσίευσης της .../2021 απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου.

33. Μετά τη μερική παραδοχή της έφεσης του εκκαλούντος και την ως άνω μερική ακύρωση της σιωπηρής απόρριψης της αίτησής του, από τις 3.12.2021 και εφεξής - ως προς τον κανονισμό της σύνταξης του εκκαλούντος - αναβιώνει η .../26.11.2015 πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την .../7.2.2017 πράξη της ίδιας Διεύθυνσης. Κατά το στάδιο εκτέλεσης της πράξης κανονισμού σύνταξης του εκκαλούντος πρέπει : α) να προστεθεί ποσό ... ευρώ ως επίδομα εξομάλυνσης, β) να επιβληθούν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 11 του ν. 3865/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 παρ. 2 του ν. 4002/2011 (ΕΑΣ), 1 παρ. 10 του ν. 4024/2011 και 1 του ν. 4051/2012 περικοπές, γ) να μην επιβληθούν επί του καταβαλλόμενου στον εκκαλούντα ποσού σύνταξης αφενός η περικοπή του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012 και αφετέρου η περικοπή του άρθρου 120 του ν. 4623/2019. Προς τούτο πρέπει η υπόθεση να αναπεμφθεί στην Γενική

Διεύθυνση Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ, προκειμένου ο συνολικός προσδιορισμός (κανονισμός και εκτέλεση) της σύνταξης του εκκαλούντος από τις 3.12.2021 και εφεξής να χωρήσει κατά τα αναλυτικά προαναφερόμενα.

34. Τέλος, μετά την μερική παραδοχή της έφεσης, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του κατατεθέντος για την άσκησή της παραβόλου στον εκκαλούντα (βλ. άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020). Εκτιμωμένων δε των περιστάσεων, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων (βλ. άρθρο 314 παρ. 4 του ν. 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την έφεση.

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη τεκμαιρόμενη με την πάροδο άπρακτου τριμήνου σιωπηρή απόρριψη από τη συνταξιοδοτική διοίκηση (Γενική Διεύθυνση Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ) της .../3.12.2021 αίτησης του εκκαλούντος, κατά το μέρος που η συνταξιοδοτική διοίκηση αρνήθηκε να επανακαθορίσει τη σύνταξη του εκκαλούντος κατά το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του στις 3.12.2021 και εφεξής, σύμφωνα με τα κριθέντα με την .../2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου.

Αναπέμπει την υπόθεση στην Γενική Διεύθυνση Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ, προκειμένου μετά την αναβίωση της .../26.11.2015 πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την .../7.2.2017 πράξης της ίδιας Διεύθυνσης, να επαναπροσδιορίσει και καταβάλλει τη σύνταξη του εκκαλούντος από τις 3.12.2021 και εφεξής, σύμφωνα με όσα ειδικότερα εκτίθενται στη σκέψη 33 της παρούσας.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου της έφεσης στον εκκαλούντα.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 14 Νοεμβρίου 2024 και 27 Μαΐου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 26 Ιουνίου 2025.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ